

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0219/2011

1.6.2011

BETÄNKANDE

om analysen av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent och bedömning av riskerna för koldioxidläckage (2011/2012(INI))

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Föredragande: Bas Eickhout

Rådgivande utskotts föredragande (*): Romana Jordan Cizelj, utskottet för industrifrågor, forskning och energi

(*): Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	27
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI.....	28
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	41

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om analysen av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent och bedömning av riskerna för koldioxidläckage (2011/2012(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande ”En analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 % och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage” (KOM(2010)0265) och det åtföljande dokumentet (SEK(2010)0650),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050” (KOM(2011)0112), och uttalandet om att EU redan har lagstiftning som garanterar en minskning med 20 procent av växthusgasutsläppen fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer liksom att EU står fast vid sitt villkorade erbjudande om en minskning på 30 procent, förutsatt att andra utvecklade länder åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en handlingsplan för energieffektivitet 2011 (KOM(2011)0109),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om klimatförändringar, i synnerhet resolutionen av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16)¹ i vilken parlamentet kräver en minskning av utsläppen av växthusgaser med 30 procent senast 2020 jämfört med 1990 års nivå,
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser² i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen³,
- med beaktande av rådets slutsatser från juni 2010 där man enas om att kommissionen bör genomföra en fördjupad analys av de politiska alternativen, kostnaderna och fördelarna, även på medlemsstatsnivå, där så är lämpligt,
- med beaktande av EU:s klimatförändrings- och energipaket,
- med beaktande av utkastet till kommissionens förordning om fastställande av vissa begränsningar för utnyttjandet av internationella reduktionsenheter från projekt som omfattar industrigas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

¹ Antagna texter, P6_TA(2010)0442.

² EUT L 302, 18.11.2010, s. 1.

³ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0219/2011), och av följande skäl:
- A. EU:s och världens klimatmål är att begränsa klimatförändringarna till 2 °C över den nivå som rådde före industrialiseringen. Det klimatpaket som antogs i december 2008 utgör ett första steg mot att säkerställa att EU agerar i linje med detta mål. Länder som tillsammans svarar för omkring 80 procent av de globala utsläppen har förbundit sig att minska sina utsläpp, även om undertecknarna av FN:s klimatkonvention i Cancún medgav att de nuvarande åtagandena inte räcker till för att tvågradersmålet ska uppnås.
 - B. Huvudsyftet med klimat- och energipaketet är att så kostnadseffektivt som möjligt minska utsläppen.
 - C. Enligt Europeiska miljöbyrån var EU:s utsläpp av växthusgaser under 2009 17,3 procent lägre än 1990. Parlamentet betonar dock att ungefär en tredjedel av denna minskning kan tillskrivas verkningarna av den ekonomiska krisen.
 - D. Internationella energiorganet har beräknat att EU:s andel av de globala utsläppen var 13 procent 2010 och kommer att uppgå till 9 procent 2030.
 - E. Den globala koldioxidminskning som anses nödvändig för att vi ska klara tvågradersmålet uppgår till cirka 800 miljarder ton koldioxid mellan 2005 och 2050. EU:s andel av världens befolkning 2050 beräknas vara 5,7 procent.
 - F. Kommissionens meddelande ”Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050” visar att mer än hälften av det nuvarande 20-procentsmålet skulle kunna uppnås genom minskningar utanför EU.
 - G. Genom direktivet om handel med utsläppsrätter (2003/87/EG) införs i enlighet med artikel 1 ”ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (...) vilket syftar till att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av växthusgaser”.
 - H. På grund av den ekonomiska krisen har utsläppen från olika sektorer som ingår i EU:s system för handel med utsläppsrätter varit betydligt lägre än väntat och legat under de ursprungliga tilldelningsnivåerna. Samtidigt har dock också dessa sektorer investeringsförmåga minskat.
 - I. Det lägre koldioxidpriset i dag kommer att få en betydande inverkan på drifts- och investeringsbesluten och måste hållas under noggrann uppsikt, eftersom ett fortsatt lägre pris kommer att minska de intäkter från auktionering av utsläppsrätter som kan användas för att finansiera klimatåtgärder i EU och i utvecklingsländerna.
 - J. I enlighet med kommissionens färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 kommer en uppgradering till ett trettioprocentmål att få en positiv inverkan på medlemsstaternas intäkter från auktionering av utsläppsrätter om målen för förnybar energi och energieffektivitet till 2020 uppfylls, vilket bekräftades av stats- och regeringscheferna den 4 februari 2011.

- K. Enligt Internationella energiorganets (IEA) uppskattningar kommer de globala energirelaterade koldioxidutsläppen sannolikt att år 2035 ha ökat med 21 procent jämfört med 2008 om länderna endast genomför de åtaganden som de har ingått inom ramen för Köpenhamnsöverenskommelsen, vilket då gör det omöjligt att begränsa den fortsatta globala uppvärmningen till 2 °C. Länder utanför OECD anses svara för hela den beräknade utsläppsökningen i världen¹.
- L. Enligt kommissionen skulle en ökning av utsläppsminskningarna till 30 procent jämfört med 1990, om andra länder lever upp till sina lägre utfästelser, medföra begränsade kostnadsökningar för EU:s energiintensiva sektorer förutsatt att det vidtas lämpliga energieffektivitetsåtgärder och de särskilda åtgärderna för industrin finns kvar där så behövs.
- M. På grund av avsaknaden av en global överenskommelse som garanterar lika villkor skulle en del av EU:s industri fortfarande kunna utsättas för orättvis konkurrens, om man inte lät de särskilda åtgärderna kvarstå för sådana sektorer som är utsatta för koldioxidläckage.
- N. Internationella energiorganet (IEA) beräknar att världens efterfrågan på fossila bränslen kommer att öka med 40 procent under perioden 2008–2030, framför allt i tillväxt- och utvecklingsländer, där utsläppen av koldioxid kommer att öka med cirka 45 procent till 2030.
- O. Omvälvningarna i Nordafrika och Mellanöstern tydliggör att beroendet av fossila bränslen, framför allt olja, har lett till i längden ohållbara kompromisser i EU:s politik gentemot oljeexporterande länder som Libyen, vilket innebär att beroendet av fossila bränslen absolut måste minskas även av utrikespolitiska skäl.
- P. I förhandlingar har EU åtagit sig att uppgradera till ett trettioprocentmål för minskningen av utsläppen av växthusgaser, på villkor att man når en global internationell överenskommelse i vilken samtliga industrialiserade länder gör motsvarande åtaganden vad gäller de ansträngningar som krävs i respektive ekonomier och de bördor som läggs på de egna produktionssektorerna.
- Q. Att enbart EU vidtar åtgärder kommer inte att vara tillräckligt för att motverka klimatförändringarna.
- R. Sedan EU fastställde sina utsläppsminskningsmål 2007 och 2008 har vissa tillväxt- och utvecklingsländer föreslagit mer långtgående minskningsmål, t.ex. 36–39 procent mindre utsläpp i förhållande till nuläget i Brasilien, 30 procent mindre utsläpp i förhållande till nuläget i Mexiko, ett koldioxidneutralt Maldiverna till 2020 och ett koldioxidneutralt Costa Rica till 2021.
- S. Långtgående mål har föreslagits även av vissa industriländer, som Norge, Japan och Schweiz.
- T. När det gäller internationella förhandlingar lyckades man under

¹ Internationella energiorganets (IEA) rapport ”World Energy Outlook 2010” av den 9 november 2010.

klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16) i december i fjol inte göra några konkreta framsteg vad gäller konkreta bindande åtaganden på kort eller medellång sikt från de industrialiserade ländernas och tillväxtländernas sida.

- U. Utan en global överenskommelse och samarbete mellan de stora koldioxidproducenterna (Förenta staterna, Kina och Indien) kan EU absolut inte utöva något inflytande på de nuvarande klimatförändringarna.
- V. EU:s framtida klimatdiplomati inom ramen för Europeiska utrikestjänsten bör koncentrera sig på ett djupt engagemang för tredjeländer, utarbetande av effektiva mekanismer för samarbete med internationella partner och avtal med tredjeländer om bindande klimatmål i kampen mot klimatförändringarna.
- W. För att på bästa sätt begränsa klimatförändringarna krävs även en minskning av utsläppen av andra gaser än koldioxid, vilken kan åstadkommas med hjälp av befintliga verktyg och tekniker och genomföras under de kommande tio åren till offentliga priser som ligger långt under dagens koldioxidpriser.
 - 1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande, som visar att en uppgradering till ett 30-procentsmål är tekniskt och ekonomiskt genomförbar och mer konsekvent med de utvecklade ländernas mål att minska växthusgasutsläppen så mycket som möjligt i övre delen av intervallet 25–40 procent före 2020. Parlamentet konstaterar att enligt kommissionens meddelande ”Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050” skulle EU kunna minska sina egna utsläpp med 25 procent eller mera fram till 2020 genom att fullständigt genomföra målen i fråga om förnybar energi och energieffektivitet. Parlamentet konstaterar dock att färdplanen inte uppställer något nytt mål och betonar att man måste uppmärksamma de ekonomiska och sociala konsekvenserna i medlemsstaterna.
 - 2. Europaparlamentet välkomnar färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050, i vilken långsiktiga mål fastställs som på nytt bekräftar EU:s mål att minska växthusgasutsläppen med 80–95 procent till 2050, för att hålla klimatförändringarna under 2 °C. Parlamentet hänvisar till kommissionens meddelande färdplan för 2050 med dess slutsatser om att 80 procent av minskningarna fram till 2050 måste åstadkommas internt inom EU och att en linjär sänkning är ekonomiskt sett förnuftig.
 - 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt, dock senast före utgången av 2011, lägga fram förslag om att det internt inom EU senast 2020 måste nås en minskning av växthusgasutsläppen på 25 procent, i konsekvens med en kostnadseffektiv väg i riktning mot det mål för 2050 som angetts i färdplanen för 2050, samt att gå över till ett övergripande mål på 30 procent för 2020.

Analys av dagens 20-procentsmål

- 4. Europaparlamentet betonar att en begränsning av klimatförändringarna till i genomsnitt 2 °C enligt klimatvetenskapen inte garanterar att man slipper avsevärda ogynnsamma klimateffekter. Om tvågradersmålet däremot överskrids kommer de ogynnsamma effekterna sannolikt att mångdubblas och öka sannolikheten för att man når en punkt där

temperaturnivåerna börjar frigöra naturligt lagrad koldioxid från sänkor som t.ex. skogar och permafrostområden och begränsa naturens förmåga att absorbera koldioxid i världshaven.

5. Europaparlamentet erinrar om att industriländerna enligt den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) måste minska sina utsläpp med 25–40 procent till 2020 om de ska ha 50 procents chans att begränsa klimatförändringarna till 2 °C. Parlamentet påpekar att EU:s nuvarande målsättning inte är i linje med tvågradersmålet. I enlighet med resultaten i IPCC:s fjärde utvärderingsrapport och färskare studier bör de utvecklade länderna som helhet fram till 2020 minska sina växthusgasutsläpp till 25–40 procent under 1990 års nivåer, samtidigt som utvecklingsländernas utsläpp som helhet fram till 2020 bör öka avsevärt mindre än den utsläppsökning på 15–30 procent som förutses i dag¹.
6. Europaparlamentet erinrar om att EU med föga mer än 10 procent av de globala utsläppen inte kommer att kunna hantera klimatförändringarna på egen hand.
7. Europaparlamentet påpekar att fastställandet av 20-20-20-strategin 2007 och antagandet av klimat- och energipaketet 2008 genomgående har gett mycket positiva resultat på internationell nivå. Några industriländer, och framför allt några tillväxt- och utvecklingsländer, har lagt fram ambitiösa mål som delvis till och med är mer långtgående än EU:s villkor för ett eventuellt internationellt avtal.
8. Europaparlamentet påpekar å andra sidan att de åtaganden som tredjeländerna hittills föreslagit som helhet inte motsvarar vad som krävs och inte alls räcker till för att nå tvågradersmålet. Den internationella utvecklingen ger därför skäl att sätta upp ett delmål.
9. Europaparlamentet noterar att Europeiska rådet har medgett att utsläppen av växthusgaser ytterligare behöver minskas med 80–95 procent till 2050 jämfört med 1990 års nivåer. Parlamentet påpekar att ett rätlinjigt förlopp mellan 2009 och 2050 skulle innebära en målsättning till 2020 i storleksordningen 34–38 procent jämfört med 1990 års nivåer.
10. Europaparlamentet upprepar att de kumulativa utsläppen är avgörande för klimatsystemet. Parlamentet noterar att även om målen för 2050 uppnås skulle EU fortfarande släppa ut två gånger med växthusgaser per capita än vad som är förenligt med de godtagbara utsläppen per capita i världen som helhet om tvågradersmålet ska uppnås och att en försening av utsläppsminskningarna skulle öka den kumulativa andelen väsentligt.
11. Europaparlamentet påminner om att Sternrapporten har visat att det är mest kostnadseffektivt att förlägga en större del av utsläppsminskningarna i början av åtagandeperioden.
12. Europaparlamentet konstaterar att alternativkostnaden för att inte handla nu är högre än de ytterligare elva miljarder euro som krävs för att införa målet om 30 procents

¹ Rådets (miljö) slutsatser av den 14 mars 2011.

minskning till 2020.

13. Europaparlamentet betonar att en försening av de globala och europeiska klimatåtgärderna skulle medföra högre kostnader inte bara för att nå 2050-målet på grund av uteblivna investeringar i koldioxidintensiva anläggningar och långsammare tekniska rön, utan också genom att EU skulle förlora sin innovativa och ledande roll inom forskning, nya arbetstillfällen och utveckling av en grönare och hållbar ekonomi.
14. Europaparlamentet påpekar att EU 2009 redan låg 17,3 procent under 1990 års utsläppsnivå. Ett 20-procentsmål ger således inte någon kraftfull signal till marknadsaktörerna om att investera i koldioxidsnål och koldioxidfri teknik.
15. Europaparlamentet befarar att den bristande ambitionen på detta område kan leda till låga investeringsnivåer och till att de europeiska ekonomierna relativt sett stagnerar jämfört med de asiatiska.
16. Europaparlamentet påpekar att enligt den analys kommissionen gjorde 2010 kan överskottet av utsläppsrätter inom systemet för utsläppshandel komma att motsvara upp till 2,4 miljarder utsläppsrätter. Parlamentet konstaterar att bestämmelsen som tillåter att spara utsläppsrätter har gjort att koldioxidpriset har kunnat hållas uppe. Parlamentet anser dessutom att det krävs stabila regler för den europeiska marknaden för utsläppsrätter för att stimulera investeringar, och välkomnar därför ett initiativ från kommissionen för att säkra tillgången till register och förbättra marknadsregleringen.
17. Europaparlamentet inser att investeringar i grön teknik är beroende, inte bara av de prissignaler som koldioxidmarknaden skickar ut, utan också av att det genomförs en konsekvent miljöpolitik för att utveckla en social och grönare ekonomi som ett sysselsättningsskapande alternativ till ekonomisk nedgång och kris. Parlamentet drar därför slutsatsen att man med dagens 20-procentsmål inte säkert kan fastslå vilken betydelse systemet för utsläppshandel kommer att få när det gäller att driva på utsläppsminskningarna och införa lågutsläppsteknik inom de sektorer som ingår i systemet, i och med att prognoserna om koldioxidpriset kraftigt varierar, vilket innebär att EU riskerar att låsa sig fast vid koldioxidintensiva anläggningar och infrastrukturer under de kommande årtiondena.
18. Europaparlamentet noterar att det låga koldioxidpriset gör att auktioneringen av utsläppsrätter inte kommer att frigöra resurser för klimatinvesteringar i förväntad omfattning. Parlamentet anser att medlemsstaterna under fas 3 bör uppmuntra ett effektivt utnyttjande av auktionsintäkterna för att främja FoU och innovation med målet att långsiktigt minska utsläppen av växthusgaser. Parlamentet är fast övertygat om att en effektiv samordning mellan medlemsstaterna via kommissionen bör göra det möjligt att utnyttja en stor del av dessa intäkter i gemensamma EU-projekt för att effektivt konkurrera med våra konkurrenters forskningspolitik.
19. Europaparlamentet stöder förslaget om att reservera 1,4 miljarder utsläppsrätter från EU:s system för handel med utsläppsrätter före 2020 som en möjlig lösning för att behålla incitamenten i systemet och garantera den åtstrammingsnivå som avsågs vid tidpunkten för utarbetandet av lagstiftningen. Parlamentet vill också att ett betydande antal av de utsläppsrätter som auktioneras ut på EU-nivå ska stödja en snabbare teknisk

utveckling och finansiera en mekanism för en rättvis omställning för den europeiska arbetskraften. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om hur dessa åtgärder ska genomföras i praktiken.

Industripolitiska aspekter

20. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska krisen har lett till en betydande minskning av den industriella produktionskapaciteten och ekonomiska tillväxten samt till ökad arbetslöshet och samtidigt till mindre utsläpp och energiförbrukning. Parlamentet påpekar att utsläppsminskningarna inte bör tolkas som ett tecken på att EU är på väg att uppfylla sina övergripande utsläppsminskningmål. Parlamentet erkänner att anläggningar visserligen gynnas av överskottsutsläppsrätter, men att den ekonomiska krisen dock kan ha påverkat industrins kapacitet att investera i fortsatta utsläppsminskningar.
21. Europaparlamentet konstaterar att allt fler länder världen över inser de möjligheter som klimat- och miljötekniken ger och har också anpassat sitt näringsliv därefter. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang vilken utmaning det innebär för konkurrensen att miljötekniken fått ökat utrymme i Kinas nya femårsplan.
22. Europaparlamentet framhåller att Kina är världsledande inom vindkraftsteknik, att kinesiska och indiska tillverkare av vindkraftverk hör till de tio största i branschen och att Kina och Taiwan för närvarande tillverkar huvuddelen av de solpaneler som säljs på den internationella marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att främja en miljövänlig utveckling och tillverkning i EU av denna teknik och de nya innovativa tekniska lösningar som krävs för att minska utsläppen av växthusgaser.

Energipolitiska aspekter

23. Europaparlamentet instämmer med kommissionens och Internationella energiorganets (IEA) antagande att varje fördröjning av investeringar i arbetet med att minska koldioxidutsläppen och i den teknik som behövs för ändamålet leder till högre kostnader i ett senare skede. Parlamentet anser att om vi ska kunna nå det långsiktiga målet om minskningar på mellan 80 och 95 procent för 2050, som återigen bekräftades av Europeiska rådet den 4 februari 2011, måste EU påskynda sina ansträngningar. Parlamentet välkomnar således kommissionens planer på att utarbeta strategier för att uppnå de långsiktiga målen på det mest kostnadseffektiva och effektiva sättet.
24. Europaparlamentet är djupt oroat över att EU inte kommer att lyckas nå de planerade målen att minska energiförbrukningen med 20 procent jämfört med vad som prognostiseras för 2020 till följd av bristande engagemang, ambitioner och investeringar från medlemsstaternas och EU:s sida. Parlamentet stöder fullt ut slutsatserna i kommissionens aktuella meddelande ”Handlingsplanen för energieffektivitet 2011” och kommissionens meddelande ”Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050” om att energieffektivitetspolitiken är nyckeln till ytterligare minskningar av koldioxidutsläppen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till anslagen till energieffektivitetsåtgärder, framför allt i fastigheter, fjärrvärme och transporter ökas i den kommande fleråriga budgetramen. Parlamentet beklagar djupt att

energieffektivitet inte prioriterades högre när Europeiska rådet diskuterade energiprioriteringar den 4 februari 2011.

25. Europaparlamentet uppmärksammar att det nuvarande 20-procentsmålet bygger på en energimix som i vissa medlemsstater inkluderar kärnkraft. Parlamentet välkomnar kommissionens beslut att låta kärnkraftverken i EU genomgå stresstester så att de nödvändiga åtgärderna kan vidtas för att garantera deras säkerhet. Parlamentet anser att beslutet från vissa medlemsstater att stänga vissa befintliga kärnreaktorer och de ökade investeringarna i byggandet av nya kärnkraftverk skulle kunna leda till att vissa medlemsstater reviderar de nationella åtgärder som vidtagits för att uppnå 20-procentsmålet.
26. Europaparlamentet välkomnar att EU, enligt de nyligen framlagda nationella handlingsplanerna för förnybar energi, skulle kunna nå ännu längre än till målen för förnybar energi 2020 om handlingsplanerna fullt ut genomförs och finansieringsinstrumenten förbättras. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka detta genomförande och verka för få till stånd en stabil investeringsmiljö under perioden fram till 2020 och efteråt samt en bättre integration av marknaden för förnybar energi. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka det juridiskt bindande målet för förnybar energi efter 2020 och vid behov sätta målet högre.
27. Europaparlamentet kräver att EU arbetar hårdare för att öka den förnybara energins andel av elförsörjningen samt att EU utarbetar en ram för intelligenta nät för att klara av en alltmer decentraliserad energiproduktion. Parlamentet betonar att detta kräver större investeringar i energiinfrastrukturprojekt.
28. Europaparlamentet konstaterar att på grund av ett antal marknads- och regelhinder är det fortfarande många möjligheter till energisparande som inte utnyttjas i EU. Parlamentet efterlyser mål för användningen av förnybara energikällor, fastställande av produktstandarder för energieffektiva produkter och fordon och främjande av miljömedveten offentlig upphandling.
29. Europaparlamentet påpekar att i enlighet med vad som betonas i Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 bör tekniska standarder för intelligenta elnät antas senast 2012.
30. Europaparlamentet betonar att intelligenta elnät och smarta mätare fyller en viktig funktion när det gäller att integrera el från olika källor, inklusive förnybara källor. Parlamentet välkomnar arbetet om smarta mätare i arbetsgruppen och standardiseringsuppdrag 441 av den 12 mars 2009 till CEN, Cenelec och ETSI för utveckling av en öppen struktur på området för mätinstrument, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett antal rekommendationer och lagstiftningsförslag så snart som möjligt för att de ska kunna utnyttjas fullt ut, med tonvikt på skapande av standarder och de potentiella energibesparingar som smarta mätare erbjuder. Parlamentet upprepar att man bör fastställa ett politiskt mål om att 50 procent av

hushållen i Europa ska förses med smarta mätare senast 2015¹.

31. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att anpassa standardiseringen inom IKT till den marknadsmässiga utvecklingen som kräver driftskompatibilitet. Detta kommer att leda till ett snabbare utarbetande av tekniska standarder för eldrivna fordon, intelligenta elnät och smarta mätare och att detta arbete kan slutföras senast 2012.
32. Europaparlamentet betonar att IKT kan förbättra vägtransporter och i stor utsträckning underlätta användningen av säkrare, smartare och mer miljövänliga bilar i Europa. Parlamentet upprepar att man inom ramen för den digitala agendan bör prioritera smarta bilar och smarta vägars miljövänliga potential såväl som pilotprojekt inom forskning och utveckling kring komponenter avseende fordon till fordon (V2V) och fordon till väg (V2R).
33. Europaparlamentet noterar att det är nödvändigt att påskynda tillståndsförfarandena för nya och framför allt innovativa och energieffektiva infrastrukturprojekt och hitta nya sätt att finansiera dem på för att EU:s energi- och klimatmål ska kunna uppnås i tid och betonar att nya energiinfrastrukturprojekt måste vara förenliga med EU:s långsiktiga energi- och klimatpolitik.
34. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om att använda outnyttjade medel från europeiska programmet för återuppbyggnad (energiprojekt) för att inrätta ett finansiellt instrument i syfte att främja hållbara energiinitiativ på lokal och regional nivå. Parlamentet efterlyser en noggrann kontroll av detta instrument för att bedöma om denna form av finansiering kan fungera som modell för framtida instrument för att finansiera hållbara investeringar och investeringar som minskar koldioxidutsläppen.

Forsknings- och innovationsaspekter

35. Europaparlamentet påpekar att det politiska målet enligt Europa 2020-strategin om att avsätta 3 procent av BNP till forskning utgörs av privata medel (2 procent) och offentliga utgifter (1 procent). Parlamentet noterar att det fortfarande finns särskilda problem med att uppnå 3-procentsmålet, särskilt när det gäller de privata forskningsanslagen. Parlamentet påpekar att bristen på engagemang när det gäller forskningsfinansiering hindrar utvecklingen av mycket energieffektiv och klimatvänlig teknik.

Alternativ och verktyg för att minska utsläppen med mer än 20 procent

36. Europaparlamentet erinrar om att kommissionens analys visar att en ökning av målet till 30 procent utsläppsminskningar, med inhemska utsläppsminskningar på 25 procent, innebär en ökning på 11 miljarder euro jämfört med den absoluta kostnaden för klimat- och energipaketet fram till 2020 enligt beräkningarna från 2008. Parlamentet noterar att kommissionen bedömer att detta kommer att höja koldioxidpriset inom EU:s system för utsläppshandel till omkring 30 euro per ton koldioxid, dvs. ungefär samma nivå som 2008 beräknades krävas för att uppnå 20-procentsmålet.

¹ Europaparlamentets resolution av den 5 maj 2010 om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu (2009/2225(INI)).

37. Europaparlamentet betonar att det för att minska utsläppen av växthusgaser med 30 procent till 2020 krävs ett högt och stabilt koldioxidpris för att driva på investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp.
38. Europaparlamentet erinrar om den gemensamma deklARATIONEN från direktörerna för ledande europeiska energiföretag där EU uppmanades att införa 25 procent minskade utsläpp som inhemskt mål från februari 2011 och den gemensamma deklARATIONEN från näringslivet från oktober 2011 där man efterlyste ett utsläppsmål på 30 procent 2020. Tongivande personer i den europeiska industrin säger således att det nu är dags att handla och gå längre än målet om 20 procent minskning till 2020.
39. Europaparlamentet är medvetet om att den ekonomiska krisen har minskat EU-ekonomins förmåga att investera i teknik med låga koldioxidutsläpp.
40. Europaparlamentet kräver att man ska tillämpa en allmän princip om att EU ska följa den mest kostnadseffektiva strategin för att minska koldioxidutsläppen och uttalar samtidigt sitt stöd för att lovande former av innovativ teknik samt investeringar i enlighet med EU:s långsiktiga klimatmål sätts in i rätt tid. Parlamentet anser att subsidiaritetsprincipen bör respekteras vid genomförandet av denna allmänna princip.
41. Europaparlamentet betonar att det behövs många olika åtgärder, exempelvis incitament för ytterligare investeringar, tillväxtinriktad skattepolitik och offentlig upphandling för att se till att ekonomisk tillväxt och en minskning av såväl arbetslöshet som växthusgasutsläpp förstärker varandra. Parlamentet påpekar att rådets direktiv 2003/96/EG om beskattning av energiprodukter och elektricitet redan tillåter vissa undantag eller sänkningar av skattenivån, bl.a. med hänsyn till konkurrenskraften eller miljön.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet analysera och sörja för att den kostnadseffektiva uppdelningen mellan insatser i sektorer inom och utanför utsläppshandeln förblir densamma som enligt klimatpaketet. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att öka sina innovativa investeringar och stärka genomförandet av bestämmelserna i befintliga direktiv om energisparande för att uppnå mer ambitiösa mål.
43. Europaparlamentet instämmer i kommissionens bedömning att en övergång till ett 30-procentsmål med en kostnadseffektiv uppdelning mellan insatser i sektorer inom och utanför utsläppshandeln samt inhemska utsläppsminskningar på 25 procent (resten med kompensationer) skulle motsvara en minskning av överskottet inom systemet för utsläppshandel med 1,4 miljarder utsläppsrätter.
44. Europaparlamentet noterar att ett alternativ är att ändra systemet för utsläppshandel genom att dra in utsläppsrätter som är avsedda för auktionering. Parlamentet betonar dock att ett stabilt och förutsebart EU-system för handel med utsläppsrätter är viktigt för investeringsbesluten. Parlamentet konstaterar dessutom att detta alternativ i sista hand skulle kräva en omläggning med hjälp av en översyn av utsläppshandelsdirektivet.
45. Europaparlamentet efterlyser att EU:s utsläppshandelssystem leder till såväl långsiktig investerings säkerhet som tillgång till flexibla mekanismer i händelse av ekonomiska

nedgångar (till exempel för att undvika ett överutbud).

46. Europaparlamentet betonar behovet av att begränsa koldioxidutsläppen inom transportsektorn genom standardiserade europeiska infrastrukturer för eldrivna fordon och ökade incitament för hållbara, andra generationens drivmedel, som ett alternativ till fossila bränslen. Parlamentet uppmanar till ökat kollektivåkande.
47. Europaparlamentet inser att den mest kostnadseffektiva minskningspotentialen delvis finns i de medlemsstater där BNP per capita nu är lägre än genomsnittet i EU och att det sannolikt kommer att krävas offentliga insatser för enklare finansiering av inledande investeringar för att utsläppen ska minska i sektorer som står utanför utsläppshandeln. Parlamentet betonar att EU:s finansmekanismer måste ändras så att de gynnar kostnadseffektiva minskningar av växthusgasutsläppen i EU.
48. Europaparlamentet anser att instrument för offentlig finansiering också bör göras tillgängliga för att underlätta en övergång till en renare energimix i medlemsstaterna. Villkoret för finansieringen bör vara en verklig och påvisbar omställning till en betydligt renare energiproduktion.
49. Europaparlamentet betonar att man behöver utveckla en politisk struktur som gör klimatpolitiken till en möjlighet för i stället för ett hot mot industrin och att klimatpolitiken ingår som ett led i resurseffektivitet och innovationspolitik.
50. Europaparlamentet konstaterar att bättre resurseffektivitet och minskat beroende av råvaror skulle leda till betydande vinster i energieffektivitet och lägre koldioxidutsläpp.
51. Europaparlamentet betonar igen att framför allt en bättre energi- och resurseffektivitet erbjuder en möjlighet att minska utsläppen till negativ kostnad, och att det alltså finns ett stort antal klimatskyddsåtgärder som är självfinansierande, helt enkelt därför att de ger sänkta energikostnader. Parlamentet begär att ambitiösa genomförandebestämmelser skyndsamt antas inom ramen för ekodesigndirektivet och att man genomför en dynamisk översyn av minimikraven. Parlamentet uppmanar kommissionen att granska metoderna och direktivet så att det blir möjligt att fastställa krav nära eller i nivå med dagens bästa tillgängliga tekniker enligt en "top runner"-modell och betonar ytterligare att man i detta avseende måste utarbeta en kommunikationsstrategi för helhetsbetonad information till såväl företag som konsumenter.
52. Europaparlamentet efterlyser specifika målsättningar – som inte är knutna till systemet för handel med utsläppsrätter eller insatsfördelning – för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsvård inom EU för att säkerställa att sektorns bidrag till utsläppsminskningarna är beständiga och har miljömässig integritet och trygga en noggrann övervakning och redovisning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare klargöra konsekvenserna av utsläpp från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsvård inom EU liksom medlemsstaternas åtaganden i fråga om växthusgaser samt rapportera om detta till parlamentet som en förberedelse inför den 17:e klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) i november 2011.
53. Europaparlamentet understryker den potential som finns inom jordbruket för att avsevärt bidra till att bekämpa klimatförändringarna, framför allt den potential som

finns i att använda restprodukter från jordbruket i produktionen av hållbar energi, vilket kan ge jordbrukarna ytterligare intäkter. Parlamentet anser att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör vara ett verktyg för att hjälpa medlemsstaterna att nå miljö- och klimatförändringsmål och att den bör bidra till att jordbrukarna kan ta till vara fördelarna med grön tillväxt. Parlamentet anser att det gröna inslaget i den gemensamma jordbrukspolitiken måste vara en del av direktstödet i den första pelaren, för att man ska undvika komplicerade administrativa förfaranden, se till att jordbrukarna ges incitament att göra miljömässiga åtaganden och garantera likvärdigt genomförande i alla medlemsstater.

54. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att EU:s jordbrukspolitiska instrument inbegriper incitament för att minska jordbrukets klimatkonsekvenser via stöd från den första pelaren.
55. Europaparlamentet är medveten om förlusten av potentiella inkomster från överskott av tilldelade utsläppsenheter från Kyotoprotokollets första åtagandeperiod för att skydda den miljöpolitiska integriteten i en klimatordning efter 2013, och påpekar att detta måste rättas till i samband med den framtida finansieringsramen.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla inkomster från auktionering av utsläppsrätter öronmärks för ytterligare investeringar i begränsnings- och anpassningsåtgärder och verkligen används för att förbättra energi- och resurseffektiviteten i samhället, särskilt inom de berörda energi- och industrisektorerna, i stället för att dessa medel går tillbaka till medlemsstaternas allmänna budgetar.
57. Europaparlamentet bekräftar att minst 50 procent av intäkterna från auktioneringen bör återinvesteras i innovativ och hållbar teknik.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt övervaka medlemsstaternas användning av auktionsinkomster och varje år rapportera om detta till Europaparlamentet.
59. Europaparlamentet anser att systemen för handel med utsläppsrätter endast kan bli ett effektivt instrument i syfte att nå en global minskning av utsläppen om de antas av samtliga de viktigaste ekonomierna i världen och åtföljs av andra instrument (bland annat frivilliga avtal, skatteåtgärder etc.) som ska bedömas mot bakgrund av nationella prioriteringar och förutsättningar.
60. Europaparlamentet hävdar att det är nödvändigt att överbrygga klyftan mellan de frivilliga åtaganden som gjorts på internationell nivå av länderna utanför EU och erkännandet av ett internationellt system som är juridiskt bindande.
61. Europaparlamentet tar hänsyn till att kommissionen i sitt meddelande om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 betonar behovet av att hålla risken för koldioxidläckage under uppsikt för att kunna garantera lika villkor.
62. Europaparlamentet upprepar att EU:s minskningsmål framför allt måste åstadkommas inom EU. Parlamentet erinrar om att utnyttjande av internationella

utsläppskompensationer ersätter investeringar i EU-ekonomin och fördröjer inhemska minskningar i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komplettera det nuvarande systemet, där direkta utsläpp redovisas baserat på produktionen med förbrukningsbaserad redovisning, och undersöka huruvida utsläppen verkligen har minskats och inte exporterats. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag, eftersom förändrade konsumtionsmönster och resurseffektivitet är den verkliga lösningen på hur klimatförändringarna ska begränsas.

63. Europaparlamentet tar hänsyn till att medlemsstaterna enligt rådets slutsatser av den 14 mars 2011 har upprepat vikten av att se till att befintliga flexibla mekanismer behålls och förbättras samt att nya sektorsvisa eller andra utökade marknadsbaserade mekanismer införs vid klimatkonferensen i Durban för att öka kostnadseffektiviteten och främja åtgärder som begränsar klimatförändringarna, samtidigt som man bidrar till en hållbar utveckling.
64. Europaparlamentet efterlyser ytterligare kvalitetskriterier för utnyttjandet av internationella utsläppskompensationer i EU, genom införande av stränga standarder för projekt kvalitet som garanterar att de mänskliga rättigheterna respekteras samt pålitliga, kontrollerbara och verkliga ytterligare utsläppsminskningar som även stöder en hållbar utveckling i utvecklingsländerna.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart föreslå hur unionen på bästa sätt kan komplettera sina åtgärder mot klimatförändringarna med insatser för minskning av andra gaser än koldioxid, exempelvis fluorkolväten, som är de snabbast växande klimatförstörarna i världen, samt trifluormetan. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja initiativet att ta med produktionen av fluorkolväten i Montrealprotokollet och ingå bilaterala avtal med tredjeländer om minskning av trifluormetan, för att på ett kostnadseffektivt sätt gradvis avveckla andra gaser än koldioxid och minska produktionen av trifluormetan, för ett offentligt pris i en storleksordning som är lägre än nuvarande koldioxidpriser.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med sina åtgärder för att begränsa klimatförändringarna ta fram omedelbara regleringsstrategier för att påskynda avvecklingen av klorfluorkolväten samt återvinna och förstöra kasserade produkter och utrustning med växthusgaser som bryter ned stratosfäriskt ozon.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med sina åtgärder för att begränsa klimatförändringarna ta fram omedelbara åtgärdsstrategier för att minska sotutsläppen, framför allt sotutsläpp som påverkar regioner med snö och is, inbegripet Arktis.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med sina åtgärder för att begränsa klimatförändringarna ta fram omedelbara regleringsstrategier för att minska förorenande gaser som leder till bildandet av troposfäriskt (marknära) ozon, vilket är en betydelsefull växthusgas.

Energiåtgärder

69. Europaparlamentet kräver att energieffektivitet ska vara prioriteringen i framtida klimatpolitiska åtgärder. Parlamentet noterar att EU enligt kommissionens färdplan för 2050 skulle kunna minska sina egna utsläpp med 25 procent eller ännu mer fram till 2020 om EU förverkligar sin nuvarande politik, framför allt genom att uppnå energieffektivitetsmålet på 20 procent senast 2020. Parlamentet anser att enligt kommissionens analys skulle denna minskningsnivå fortfarande vara ett kostnadseffektivt sätt att uppnå det långsiktiga målet på 80–95 procents minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med 1990 års nivåer och att ett mindre ambitiöst tillvägagångssätt skulle leda till betydligt högre kostnader totalt sett under hela tidsperioden.
70. Europaparlamentet betonar att den senaste utvecklingen på internationell nivå klart visat att det nu är viktigare än någonsin att nå 20-procentsmålet för energieffektivitet. Parlamentet föreslår att målet nås genom en kombination av EU-åtgärder och nationella åtgärder, t.ex. skatteincitament, förbättrade kreditmöjligheter, indirekt stöd, ändrad hyreslagstiftning, riktlinjer för offentlig upphandling och fastställande av standarder. Parlamentet upprepar sin begäran om obligatoriska energieffektivitetsmål för medlemsstaterna samt att 20-procentsmålet så snabbt som möjligt bör omvandlas till mål för medlemsstaterna och att dessa mål bör bli rättsligt bindande. Parlamentet medger att medlemsstaterna dock i enlighet med subsidiaritetsprincipen måste få frihet att välja medel.
71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en effektiv rättslig ram för att se till att medlemsstaterna till fullo fullgör sina åtaganden om energibesparingar senast 2020, genom att införa ett krav på nationella handlingsplaner för energieffektivitet som måste godkännas av kommissionen eller genom att vidta ytterligare åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att underlätta och övervaka genomförandet av de nationella handlingsplanerna samt att vid behov överväga överträdelseförfaranden i händelse av att planerna inte genomförs. Parlamentet påminner i detta sammanhang om sin resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet¹.
72. Europaparlamentet betonar att energibesparingar genom ökad energieffektivitet är det mest kostnadseffektiva sättet att ytterligare minska utsläppen av koldioxid och påminner om den outnyttjade potentialen inom områden som byggnaders energiprestanda under deras livslängd, särskilt när det gäller befintliga byggnader, transportsektorn (inklusive flygsektorn), offentlig upphandling samt tillverkning av energiintensiva produkter, produktion, omvandling och överföring av energi, däribland fjärrvärme och kylning. Parlamentet upprepar att det är mycket viktigt med konkreta åtgärder inom dessa områden och vill fästa uppmärksamheten på de relevanta förslagen i Bendtsen-betänkandet och Kolarska-Bobińska-betänkandet. Parlamentet yrkar på att åtgärder för energibesparing först och främst måste genomföras på nationell, regional och lokal nivå samt att man vid EU-projekt måste utarbeta en kommunikationsstrategi för att ge utförlig information till såväl företag som konsumenter. Parlamentet understryker den potential som finns i att införa ett system med energibesparingsskyldigheter för

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0485.

energibranschen, såsom föreslås i kommissionens handlingsplan för energieffektivitet, vilket redan har visat sig ha positiv inverkan i vissa medlemsstater.

73. Europaparlamentet påpekar energibesparingspotentialen hos små och medelstora företag, eftersom endast omkring 24 procent av Europas små och medelstora företag i dag aktivt vidtar åtgärder för att minska sin miljöpåverkan. Parlamentet betonar att alla små och medelstora företag har minst en ekonomisk konsult men att de inte har någon sådan rådgivning för energibesparing och energieffektivitet. Små och medelstora företag skulle således behöva hjälp av en sakkunnig person även på området miljö och energi.
74. Europaparlamentet påpekar att närmare 8 miljarder euro av de EU-medel som är tillgängliga för energieffektivitet inte utnyttjas, enligt uppgift från kommissionen. Parlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att underlätta och främja användningen av strukturfonder för energirelaterade renoveringar av byggnader och ser fram emot konkreta initiativ, inbegripet finansieringsbestämmelser.
75. Europaparlamentet betonar att strängare klimatmål i EU skulle kräva betydligt större insatser och investeringar i utveckling och snabb spridning av hållbar och koldioxidsnål teknik, intelligenta nät och energirelaterad forskning. Parlamentet anser att SET-planen måste garanteras adekvat finansiering efter 2013. Parlamentet betonar att en energistrategi med ambitionen att uppnå klimatmål över 20 procent måste bygga på alla former av miljövänlig energiteknik.
76. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har fastställt ett investeringsbehov på 1 000 miljarder euro i elproduktionskapacitet och för att uppgradera EU:s infrastruktur för energiöverföring och energidistribution till 2020, vilket huvudsakligen ska finansieras genom energiavgifter. Parlamentet vill att dessa investeringar görs i syfte att slutligen förverkliga en sammanlänkad inre energimarknad som ska trygga energiförsörjningen och förbättra integreringen av förnybar energi inom det europeiska energisystemet, samtidigt som man tar hänsyn till varje lands särskilda energimix, förbättrar energieffektiviteten och gör det möjligt för konsumenterna att dra nytta av nya former av teknik. Parlamentet framhåller dock att principen om att förorenaren betalar måste komma i första hand vid medelanskaffningen, varvid vederbörlig hänsyn måste tas till behoven hos låginkomstkonsumenter som lider av energifattigdom. Parlamentet betonar behovet av att medlemsstaterna sammanlänkar sina elnät, i syfte att fullt ut utnyttja de stora investeringar som görs i ett antal länder, framför allt i förnybar energi.
77. Europaparlamentet anser att utsläppen av växthusgaser ökar om kärnkraftverk stängs. Parlamentet medger att denna faktor bör beaktas vid analysen av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent.
78. Europaparlamentet anser att EU bör fastställa långsiktiga investeringar i förnybar energi bör fastställa bindande mål för förnybar energi efter 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om fastställande av sådana mål.

Industripolitiska åtgärder

79. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sitt meddelande om en färdplan mot ett konkurrenskraftigt och utsläppsnått samhälle 2050 betonar behovet av att skydda den europeiska industrins konkurrenskraft (dvs. skapa ett kostnadseffektivt sätt att maximera fördelarna för EU:s tillverkningsindustri och maximera fördelarna för EU).
80. Europaparlamentet anser att sektorsstrategier, tillsammans med att industriländerna inför utsläppstak som ska gälla för hela näringslivet, kan bidra till att göra klimatåtgärder förenliga med konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. Parlamentet framhåller vikten av att det antas en helhetsbetonad, övergripande och sektorsanknuten strategi för industriutsläppen, vilket ger mervärde i samband med internationella förhandlingar och europeiska mål för koldioxid.
81. Europaparlamentet anser att en integrering av sektorsanknutna strategier i EU:s utsläpphandelssystem skulle öka den totala ekonomiska effektiviteten i alla deltagande länder. Parlamentet betonar att det är värt att överväga fördelarna med att utöka sektorsanknutna strategier så att de omfattar ytterligare sektorer och länder.
82. Europaparlamentet inser att teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) får en allt större betydelse, som en övergångsteknik på vägen mot en långsiktig energiförsörjning utan fossila bränslen, för att minska koldioxidutsläppen, inte bara inom energisektorn. Samtidigt noterar parlamentet att investeringar i CCS skulle kräva betydligt högre koldioxidpriser jämfört med dagens nivåer för att löna sig. Parlamentet betonar att en omfattande bedömning av möjliga projekt för avskiljning och lagring av koldioxid kräver acceptans från samhällets sida. Parlamentet framhåller att enligt IEA:s färdplan för CCS kommer hälften av alla CCS-projekt att finnas inom den industriella tillverkningssektorn år 2030 och påpekar att nya gaskraftverk får börja byggas endast om de uppfyller de kriterier som enligt klimat- och energipaketets föreskrifter om koldioxidavskiljning och -lagring ska uppfyllas av nya koleldade kraftverk. Parlamentet påpekar att genomförandet av denna teknik inte bör minska konkurrenskraften hos den europeiska branschen.
83. Europaparlamentet konstaterar att CCS-tekniken, med beaktande av stenkolets och brunkolets framtida användning, inte bör betraktas som det enda möjliga sättet för fortsatt kolanvändning i EU. Alternativa, renare koltekniker bör också utvecklas och införas.

Forsknings- och innovationsåtgärder

84. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga våra partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar utan att förlora konkurrenskraft och arbetstillfällen. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att Europa föregår med gott exempel genom att avsevärt öka sina anslag till forskning om klimatvänlig och energieffektiv industri teknik inom ramprogrammet för forskning och innovation, vilket bör harmoniseras på lämpligt sätt med den strategiska energiteknik som anges i SET-planen. Parlamentet vill dessutom att medel från regionfonder och Sammanhållningsfonden i

innovationsstimulerande syfte ska anslås till att förbättra energieffektiviteten inom byggnadssektorn och hushållen samt till program för livslångt lärande. Parlamentet betonar behovet av att EU intar en ledande roll i forskningen om klimat- och energieffektiv teknik, och inom detta område utvecklar ett nära vetenskapligt samarbete med internationella parter, särskilt Brik-länderna och Förenta staterna.

85. Europaparlamentet fäster stor vikt vid samordning mellan de europeiska systemen för patenterbarhet inom områdena för energisparande och förnybara energikällor, i syfte att underlätta åtkomsten till värdefulla immateriella rättigheter som förblir outnyttjade. Parlamentet understryker behovet av att aktivera det planerade europeiska patentet, främst inom områdena för energisparande och förnybara energikällor.
86. Europaparlamentet anser att sektorsstrategier, tillsammans med att industriländerna inför utsläppstak som ska gälla för hela näringslivet, även skulle kunna vara en del av den internationella ramen för klimatåtgärder efter 2012, genom att de underlättar övergången till ett utsläppsnålt samhälle och banar vägen för en global koldioxidmarknad.
87. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att inrikta klimatpolitiken på långsiktiga mål och stöder förslaget om delmål, till exempel till 2030. Parlamentet är övertygat om att realistiska mål på medellång och lång sikt ger tydligare incitament för investerare att satsa på hållbara investeringar.
88. Europaparlamentet påminner om att EU måste öka sina ansträngningar efter 2020 och att det därför kunde vara lämpligt att fastställa ett delmål, t.ex. till 2030. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta konkreta instrument som syftar till att nå dessa målsättningar så kostnadseffektivt som möjligt.

Fördelar och effekter

89. Europaparlamentet är övertygat om att fördelen med att agera tidigt är att EU:s långsiktiga konkurrenskraft stärks avsevärt genom att EU kan skapa skäliga förväntningar och bibehålla en stark position på den snabbt växande globala marknaden för ren teknik.
90. Europaparlamentet noterar slutsatserna i studien med titeln "A New Growth Path for Europe", som beställdes av Tysklands miljöministerium, där det hävdas att ett 30 procentsmål för EU:s minskning av koldioxidutsläppen fram till 2020 skulle kunna öka tillväxttakten i den europeiska ekonomin med upp till 0,6 procent per år, skapa upp till sex miljoner arbetstillfällen och i hög grad sätta fart på de europeiska investeringarna.
91. Europaparlamentet noterar att EU:s miljöindustri anställer omkring 3,4 miljoner personer på heltid. Parlamentet påpekar att nyligen utförda studier visar att upp till 6 miljoner nya arbetstillfällen kan skapas i EU om klimatmålet höjs till 30 procent, förutsatt att auktionsintäkterna eller koldioxidskatterna används förnuftigt. Parlamentet är medvetet om de långsiktiga effekterna av övergången till ett utsläppsnålt samhälle när det gäller nya arbetstillfällen och konkurrenskraft, men noterar dock att man bör vara noga med att använda det offentliga stödet på ett optimalt

effektivt sätt.

92. Europaparlamentet noterar att EU:s analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser inte handlar om hur man ska skapa fler ”gröna arbetstillfällen” genom stöd till (med tanke på koldioxidpriserna) icke-effektiva anläggningar för förnybara energikällor, utan hur man ska skapa ”försvarbara arbetstillfällen” som klarar konkurrensen med de nya globala aktörerna. Parlamentet konstaterar att i en situation där utrustningen för vissa förnybara energikällor i ökande utsträckning tillverkas i Kina och Indien bör EU investera mer i energieffektivitet som stärker de lokala ekonomierna genom stöd till lokala arbetstillfällen som inte kan läcka till tredjeländer med lägre produktionskostnader.
93. Europaparlamentet instämmer med kommissionen när den i färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 konstaterar att skapandet och bevarandet av arbetstillfällen kommer ”att vara beroende av EU:s förmåga att leda utvecklingen av ny teknik för låga koldioxidutsläpp genom bättre utbildning, program för att öka acceptansen för ny teknik, FoU och entreprenörskap, liksom gynnsamma ekonomiska ramvillkor för investeringar”.
94. Europaparlamentet noterar att det saknas en grundlig bedömning av effekterna på sysselsättningen av övergången till låga koldioxidutsläpp, som i första hand skulle medföra en omflyttning av arbetstillfällen mellan sektorer, och att det finns ett behov av att närmare identifiera ”vinnare” och ”förlorare” vid en sådan övergång.
95. Europaparlamentet anser att en övergång till en ambitiösare klimatmålsättning kan vara positivt för sysselsättningen och uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder, bland annat med hjälp av strukturfonderna och globaliseringsfonden, för att underlätta strukturförändringar och omskolning av arbetskraften på orter där många arbetstillfällen skulle gå förlorade i koldioxidintensiva sektorer, och även för att nya tillväxtsektorer kan få tillräcklig tillgång till arbetskraft med lämplig kompetens.
96. Europaparlamentet framhåller de stora fördelar som hänger samman med en förbättrad luftkvalitet. Kommissionen har uppskattat dessa till mellan 6,3 miljarder och 22 miljarder euro per år 2020, där de fördelar som hänger samman med minskade sjukkostnader inte är medräknade. Parlamentet noterar att ytterligare analyser visar att fördelarna för hälsan och luftkvaliteten vid en övergång till ett 30-procentsmål kommer att öka till mellan 6,3 miljarder och 35,8 miljarder euro, varvid den övre gränsen kan nås om minskningen sker inom EU.
97. Europaparlamentet erinrar om att det vid sidan av utvecklingen även är särskilt viktigt att ny klimatteknik blir tillgänglig i bred skala. Parlamentet uppmanar kommissionen att agera även på detta område, t.ex. genom att utarbeta nya finansieringsmekanismer.
98. Europaparlamentet konstaterar att trots en tillfällig nedgång i energiförbrukningen under 2009 kommer mer energi att förbrukas i framtiden när medlemsstaternas ekonomier återhämtar sig, så beroendet av energiimport kommer att fortsätta öka.
99. Europaparlamentet noterar att enligt kommissionens bedömning skulle ett högre utsläppsmål leda till en minskning av importen av olja och gas med upp till

40 miljarder euro till 2020 om oljepriset antas vara 88 US-dollar per fat 2020. Parlamentet välkomnar att EU:s beroende av importerad energi därmed skulle kunna minska med upp till 56 procent. Parlamentet tror att denna uppskattning av oljepriset är mycket återhållsam, i och med att Internationella energioorganet förutsäger ett oljepris på 108 US-dollar per fat senast 2020.

100. Europaparlamentet noterar att även om en skärpning av minskningsmålet inom utsläppshandeln skulle vara ett incitament till att utveckla tekniker med låga koldioxidutsläpp, skulle det leda till ytterligare ökning av elpriserna och således också leda till högre elkostnader om de inte åtföljdes av ambitiösa energieffektivitetsåtgärder, vilket skulle vara ett stort bekymmer för industrin i EU och för konsumenterna. Parlamentet anser att den senaste Eurobarometerundersökningen visar att stabila och säkra energipriser är viktiga för allmänheten och påpekar att direktivet om utsläppshandel ger medlemsstaterna rätt att med hjälp av statligt stöd kompensera elintensiva industrier för högre elpriser.
101. Europaparlamentet framhåller att fördelarna av minskade utsläpp bara uppstår om minskningarna åstadkoms inom EU och om stark tonvikt på kort och medellång sikt läggs vid investeringar i högre energieffektivitet.
102. Europaparlamentet upprepar att EU:s minskningsmål främst måste uppnås inom EU. Parlamentet påminner om att kostnaderna för utsläppsminskningen utgör en investering i EU:s ekonomi. Parlamentet erinrar om sitt stöd för uppfattningen att sektorsmekanismer bör eftersträvas för mer utvecklade utvecklingsländer efter 2012, medan mekanismen för ren utveckling även fortsättningsvis bör finnas tillgänglig för de minst utvecklade länderna. Parlamentet vill att nya internationella sektorsmekanismer för utsläppskompensation ska kunna garantera miljöintegriteten och medföra fördelar för klimatet som är större än 15–30 procent jämfört med om inga åtgärder vidtas.
103. Europaparlamentet anser att en övergång till ett 30-procentsmål till 2020 och fastställandet av långsiktiga mål skulle återskapa incitamenten till innovation och ge dem ökad tyngd.
104. Europaparlamentet betonar att klimatvänlig innovation i Europa är en förutsättning för att behålla en stark ställning på en snabbt växande global marknad för koldioxidsnål teknik och att detta skulle göra EU mer konkurrenskraftigt gentemot större marknadsaktörer. Parlamentet framhåller att resultaten av innovationer måste kunna spridas på marknaden och kommersialiseras inom EU och därför bör lämpliga finansiella instrument göras tillgängliga för att stödja introduktionen av framgångsrika tekniker på EU-marknaden. Parlamentet varnar för riskerna med ”läckage av gröna arbetstillfällen” eftersom förseningar i skapandet av en hållbar europeisk ekonomi för alla gör att investeringar och arbetstillfällen inom gröna sektorer försvinner till andra regioner.
105. Europaparlamentet oroar sig för att det redan håller på att ske en förskjutning från Europa till andra delar av världen när det gäller innovation inom hållbar teknik som kan förvandla Europa till en nettoimportör av sådan teknik samt relaterade slutprodukter. Parlamentet uppger att enligt aktuella undersökningar är 24 av de 50 ledande företagen inom ren teknik baserade i Asien, 22 i Förenta staterna, 3 i Europa och 1 i Kanada.

Parlamentet betonar att enligt Ernst & Youngs mätning för 2010 är Kina och Förenta staterna de mest attraktiva regionerna i världen för utveckling av förnybara energikällor.

106. Europaparlamentet understryker att innovation och ökade investeringar som resultat av övergången till en hållbar ekonomi skulle innebära en potentiell ökning av EU:s konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar att när det gäller internationell konkurrenskraft skulle mer omfattande åtgärder för begränsning från EU:s sida skapa kostnadsfördelar för EU:s internationella konkurrenter inom ett antal branscher och samtidigt leda till konkurrensmarginaler för EU-företag inom området för klimatteknik. Parlamentet anser att om EU:s konkurrenter inom berörda branscher undertecknar ett internationellt avtal skulle det innebära att de ger upp kostnadsfördelarna, medan EU:s konkurrensmarginal troligen inte skulle påverkas.
107. Europaparlamentet betonar att EU:s politik för att minska effekterna av klimatförändringarna effektivt främjar en omställning av produktionssystemen till grönare teknik.
108. Europaparlamentet pekar på behovet av att EU och medlemsstaterna sammanför sin politik för klimat, energi, industri och teknik i en organisk och heltäckande ram. Parlamentet anser att alla ekonomiska och sociala aktörer har en unik roll att spela inom den ramen och att man inte bara ska kräva uppoffringar av näringslivet (framför allt inte i samband med handeln med utsläppsrätter) utan även av andra sektorer, såsom transportsektorn, byggbranschen och hela civilsamhället.
109. Europaparlamentet tar hänsyn till att kommissionen i sitt meddelande om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 betonar att utarbetandet av alternativ för sektorspolitiken måste bli mer ingående avseende kostnader, målkonflikter och osäkerhet¹.
110. Europaparlamentet drar slutsatsen att en höjning av målet till 30 procent skulle medföra fördelar för EU-medborgarna och de europeiska ekonomierna om och när omständigheterna är rätta och framför allt om ett världsomfattande avtal uppnås.

Bedömning av risken för koldioxidläckage

111. Europaparlamentet noterar att kommissionen till fullo har erkänt att det bästa skyddet mot risken för koldioxidläckage skulle vara effektiva globala åtgärder² och att det finns ett behov av att vaka uppmärksamt över den starka industribasen i EU.³
112. Europaparlamentet noterar att vissa anläggningar inom energiintensiva sektorer kan komma att ha outnyttjade utsläppsrätter vid slutet av den andra handelsperioden 2012, som skulle kunna överföras till fasen 2013–2020, vilket minskar effekten av gällande målvärden för utsläppshandeln efter 2012.

¹ Färdplan 2050, s. 6.

² KOM(2011)0112, s. 9.

³ KOM(2011)0112, s. 9.

113. Europaparlamentet noterar oron för koldioxidläckage inom det nuvarande systemet för utsläppshandel, samtidigt som outnyttjade gratis utsläppsrätter har fått ett ekonomiskt värde i energiintensiva sektorer.
114. Europaparlamentet inser att bördan för industrier som ingår i EU:s system för utsläppshandel kommer att öka under fasen 2013–2020, som en följd av kommissionens beslut om målvärden, den sektorsöverskridande korrektionsfaktorn och högre elpriser.
115. Europaparlamentet noterar att anläggningar som står för en överväldigande majoritet av de utsläpp från icke kraftgenererande sektorer som omfattas av systemet för utsläppshandel har tilldelats gratis utsläppsrätter för hela perioden fram till 2020 upp till ett produktspecifikt målvärde, motsvarande 10 procent av de effektivaste europeiska anläggningarna, som grundar sig på de höga produktionsnivåerna före finanskrisen.
116. Europaparlamentet påpekar att enligt förslaget till bestämmelser om målvärden måste en betydande andel av utsläppsrätterna fortfarande köpas av de industrianläggningar som inte kommer att uppfylla målvärdena, vilket ger upphov till betydande kostnader för de EU-företag som är utsatta för internationell konkurrens till skillnad från deras globala konkurrenter. Parlamentet noterar att företagen tack vare det flexibla utsläppshandelssystemet kommer att kunna föra över outnyttjade utsläppsrätter från den andra till den tredje fasen.
117. Europaparlamentet anser att målvärdena för utsläppshandeln också måste ta hänsyn till vilka energikällor som finns tillgängliga i en medlemsstat och tillåta ändringar efter hand som källorna blandas och förändras.
118. Europaparlamentet ser fortfarande med oro på den stora potentialen för oskäliga vinster och den fortsatta osäkerheten och diskussionen kring systemet för utsläppshandel som undergräver allmänhetens förtroende för EU:s klimatpolitik. Parlamentet kräver att en ny omfattande prognos med bedömning av risken för koldioxidläckage i varje medlemsstat läggs fram.
119. Europaparlamentet understryker att intäkterna från auktioneringen inom systemet med utsläppshandel skulle kunna avsättas för kapitalintensiva investeringar i banbrytande teknik inom energiintensiva sektorer, i syfte att ytterligare minska den möjliga risken för koldioxidläckage.
120. Europaparlamentet betonar att det inte finns en enskild lösning för de industrisektorer som är känsliga för koldioxidläckage och att produktens art och marknadens struktur är avgörande kriterier för att välja mellan de tillgängliga verktygen (fri tilldelning av utsläppsrätter, statligt stöd eller gränsjusteringar).
121. Europaparlamentet betonar att eventuella framtida gränsjusteringar eller medräkning av import i systemet för utsläppshandel måste säkerställa fullständigt lika villkor för de europeiska företagen och erkännande från EU:s handelspartners sida.
122. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara särskilt vaksam på läckage av energiproduktion utanför EU:s system för utsläppshandel och vara uppmärksam på medlemsstater som har sammanlänkningsavtal med länder utanför EU.

123. Europaparlamentet understryker att, för att nå målen om utsläppsminskningar och samtidigt garantera lika konkurrensvillkor, måste EU arbeta för sektorsövergripande avtal på internationell nivå för den del av industrin där risken för koldioxidläckage är som störst, t.ex. stål, cement och aluminium.
124. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma risken för att utsläppen och därmed produktionen flyttas om, inte endast inom den energiintensiva industrin utan även inom andra viktiga ekonomiska sektorer.
125. Europaparlamentet stöder inom ramen för den framtida översynen av EU:s system för utsläppshandel efter 2020 en undersökning av möjligheten till en mer målinriktad metod för användning av utsläppskompensationer och en begränsning av tillgodohavanden enligt mekanismen för ren utveckling som genererats i energiintensiva sektorer i andra länder än de minst utvecklade, till att börja med genom åtgärder såsom användning av multiplikatorer som till exempel innebär att två utsläppstillgodohavanden av ovannämnda slag måste överlämnas per ton utsläpp inom systemet för utsläppshandel. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang beslutet i januari 2011 om att från och med maj 2013 förbjuda användningen av internationella tillgodohavanden från projekt som innefattar industriell gas inom EU:s system för utsläppshandel, och förväntar sig att medlemsstaterna avstår från att använda sådana tillgodohavanden för att uppfylla mål enligt beslutet om medlemsstaternas insatser.
126. Europaparlamentet inser behovet av att bedöma och motverka riskerna för att avsaknaden av tillräckliga globala insatser ska resultera i att inhemska åtgärder leder till en förskjutning av marknadsandelarna till förmån för mindre effektiva anläggningar på andra håll, vilket resulterar i ökade utsläpp globalt. Parlamentet understryker att ju mer större handelspartner genomför sina ambitiösa klimatlöften, desto mindre blir risken för koldioxidläckage. Parlamentet noterar i detta avseende att Kinas tolfte femårsplan är ett betydelsefullt steg i riktning mot genomförandet av en politik som skulle vara i linje med den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC).

Ytterligare möjligheter och utmaningar

127. Europaparlamentet anser att eventuella förändrade arbetskrafts- och energikostnader till följd av EU:s klimatpolitik inte borde leda till social dumpning eller koldioxidläckage och uppmanar kommissionen att analysera alla sådana risker. Parlamentet uppmanar därför även andra industriländer eller utvecklingsländer att åta sig att göra lämpliga eller jämförbara ansträngningar.
128. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dels stödja åtgärder för att hantera de krav som ställs på arbetsmarknaden i och med övergången till en koldioxidsnål ekonomi, dels stödja omstruktureringsåtgärder för den arbetskraft som står till förfogande inom de nya sektorerna.
129. Europaparlamentet anser att medlen från Sammanhållningsfonden måste användas effektivare för att främja förnybar energi, energieffektivitet och koldioxidsnål energiteknik.

130. Europaparlamentet betonar att tvågradersmålet enligt IEA:s World Energy Outlook 2010 kan uppnås endast om dagens åtagande genomförs med kraft fram till år 2020 och att man därefter vidtar mycket mer kraftfulla åtgärder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, rådet och Europeiska rådet att arbeta för ett snabbare och internationellt samordnat avskaffande av stödet till fossila bränslen, såsom G20 kommit överens om, och att lägga fram motsvarande förslag på EU-nivå.
131. Europaparlamentet erinrar i detta sammanhang om kommissionens meddelande om Europa 2020-strategin, där man uppmanar till en överflyttning av skattebördan från arbete till energi. Parlamentet välkomnar förslaget i den årliga tillväxtöversikten om att anpassa EU:s ramar för energibesättning så att de speglar EU:s energi- och klimatmål.
132. Europaparlamentet påminner om att framsteg i global omfattning är det enda sättet att lösa problemet med klimatförändringarna, och att EU måste fortsätta att engagera sina partner med hjälp av stärkta diplomatiska insatser från EU:s sida, bland annat genom utökad personal. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att verka för en ny struktur i EU:s klimatdiplomati. Målsättningen bör vara att genom den nyinrättade Europeiska utrikestjänstens och den höga representantens deltagande och sträva efter att ge EU en tydligare klimatpolitisk profil och tillföra ny dynamik i de internationella klimatförhandlingarna och motivera partnererna i världen att också införa bindande mål för utsläppsminskningar.
133. Europaparlamentet framhåller att Europeiska unionen måste fortsätta med och rentav skärpa påtryckningarna på tredjeländer för att de i framtiden ska uppfylla sin andel av de globala växthusgasminskningarna. Parlamentet noterar att ett högre minskningsmål för växthusgaser inom EU ytterligare kommer att stärka EU:s ställning och förhandlingsposition i förhandlingarna om FN:s klimatkonvention samt sätta fart på diskussionerna om ett internationellt klimatavtal. Parlamentet framhåller att EU många gånger tidigare har lyckats få andra länder att höja sina miljökrav genom att gå före med lagstiftning och påpekar att EU i dessa fall i praktisk handling visat att det är möjligt att kombinera höga miljökrav med ekonomisk tillväxt.
134. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta följande praktiska åtgärder:
- Bedöma hur inhemska strategier för utsläppningsminskning påverkar sysselsättningen, också när det gäller sysselsättningsmöjligheter, samt främja ökade kunskaper om låga koldioxidutsläpp, tillgodose behoven av omskolning och kompetenshöjning i energirelaterade frågor samt utbildning och yrkesutbildning, framför allt för små och medelstora företag.
 - Undersöka i vilken utsträckning medlemsstaterna fullgör sitt åtagande att använda minst 50 procent av sina auktionsintäkter till begränsnings- och anpassningsåtgärder samt föreslå åtgärder vid behov.
 - Analysera hur EU:s höjda mål för utsläppsminskning påverkar medlemsstaterna, i enlighet med rådets (miljö) slutsatser av den 14 mars 2011.
 - Tillhandahålla lämplig finansiering för SET-planen.
 - Främja en effektiv användning av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden i medlemsstaterna, särskilt för energieffektivitetsåtgärder, och samtidigt ta full hänsyn

till principen om att sådana investeringar måste vara regionala och minska ekonomiska och sociala olikheter inom EU.

- Införa innovativa finansieringsmekanismer (exempelvis roterande system).
- Anslå ytterligare medel till svagare och missgynnade regioner för åtgärder inom sektorer som inte omfattas av utsläppshandeln (bygg- och transportbranschen samt jordbruket).
- Prioritera klimat- och energiforskning i det åttonde ramprogrammet för forskning, också forskning kring energieffektivitet samt kring orsakerna till klimatförändringarna och hur man kan anpassa sig till dem.
- Undersöka vilken inverkan ett ensidigt initiativ från EU:s sida att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent skulle kunna få på andra länders beredvillighet att ansluta sig till ett internationellt avtal.
- Undersöka de potentiella konsekvenserna i form av läckage av ”gröna jobb” och lägre investeringar och konkurrenskraft inom gröna sektorer.

135. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Inledning

Det hot mot mänskligheten som klimatförändringarna innebär har inte minskat, och effekterna av en 2 °C-uppvärmning är snarare värre än vad man tidigare har trott. Även om det inte går att koppla samman extrema väderhändelser med den globala uppvärmningen är det mycket sannolikt att klimatförändringarna förvärrar de extrema händelsernas frekvens och intensitet.

Det internationella samfundets oförmåga att komma fram till ett övergripande bindande internationellt klimatfördrag i Köpenhamn innebär inte att länderna inte gör någonting. Resultaten från Cancún-konferensen visar att länderna vidtar åtgärder och att förhandlingarna har tagit ny fart. Koldioxidutsläppen i EU ligger nu 17,3 procent under 1990 års nivåer¹. Europeiska miljöbyrån beräknar att utsläppen kommer att stabiliseras på en lägre nivå än 2008, även efter en ekonomisk återhämtning och utan att ytterligare åtgärder behöver vidtas.²

Länderna i Europa står inför val som är avgörande för om de ska kunna bevara sitt välstånd och sin säkerhet i framtiden. En övergång till en målsättning för inhemska utsläpp av växthusgaser som är i linje med EU:s klimatmål kan förenas med en sundare ekonomi, ett ökat antal gröna arbetstillfällen och innovation.

Effektiviteten hos EU:s system för utsläppshandel

Om inte villkoren görs avsevärt strängare riskerar EU:s system för utsläppshandel att bli verkningslöst när det gäller att driva fram investeringar i grön teknik och innovation. Kommissionens analys³ har visat att överskottet av utsläppsrätter inom systemet för utsläppshandel utifrån 20-procentklimatmålet kommer att motsvara omkring 2,4 miljarder sparade utsläppsrätter och outnyttjade internationella tillgodohavanden år 2020. Detta överskott ger ineffektiva prissignaler och minskar också avsevärt de intäkter från auktioneringen som skulle kunna användas till att stimulera klimatteknik och investeringar i energibesparingar och därmed skapa miljontals nya arbetstillfällen.

Föredragandens förslag

Mot denna bakgrund uppmanar föredraganden kommissionen att så snart som möjligt, dock senast före slutet av 2011, lägga fram förslag om att höja EU:s klimatambition till en 30-procentig minskning av växthusgasutsläppen till 2020.

Det föreslagna förhållningssättet är enligt föredragandens åsikt mycket måttfullt. Föredraganden anser att en övergång till en 40-procentig minskning av växthusgaserna skulle vara lämpligare ur vetenskaplig synpunkt och med tanke på målet att begränsa klimatförändringarna till 2 °C, för att inte säga 1,5 °C, ett mål som också har intagits i FN:s klimatkonvention. Föredraganden har också avstått från att uppmana till ett helt inhemskt förverkligande av EU:s klimatmål, även om detta skulle medföra fördelar för EU-medborgarna i form av förbättrad luftkvalitet i Europa och driva på investeringarna i EU:s ekonomi.

¹ Europeiska miljöbyrån, oktober 2010.

² KOM(2010)0569, Framsteg mot Kyotomålen, s. 5.

³ SEK(2010)0650, s. 34.

12.5.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

över en analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage (2011/2012(INI))

Föredragande: Romana Jordan Cizelj

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Enligt Internationella energiorganets (IEA) uppskattningar kommer de globala energirelaterade koldioxidutsläppen sannolikt att år 2035 ha ökat med 21 procent jämfört med 2008 om länderna endast genomför de åtaganden som de har ingått inom ramen för Köpenhamnsöverenskommelsen, vilket då gör det omöjligt att begränsa den fortsatta globala uppvärmningen till 2°C. Länder utanför OECD tvingas stå till svars för hela den beräknade utsläppsökningen i världen¹.
- B. Enligt IEA:s beräkningar står EU enbart för 13 procent av de globala koldioxidutsläppen.
- C. Enligt direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter bör ETS-systemet syfta till att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av växthusgaser.

¹ Internationella energiorganets (IEA) rapport ”World Energy Outlook 2010” av den 9 november 2010.

Analys av 20-procentsmålet i dag

Industripolitiska aspekter

1. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska krisen har lett till en betydande minskning av den industriella produktionskapaciteten och ekonomiska tillväxten samt till ökad arbetslöshet och samtidigt till mindre utsläpp och energiförbrukning. Parlamentet påpekar att utsläppsminskningarna inte bör tolkas som ett tecken på att EU är på väg att uppfylla sina övergripande utsläppsminskningssmål. Parlamentet erkänner att anläggningar visserligen gynnas av överskottsutsläppsätter, men att den ekonomiska krisen dock kan ha påverkat industrins kapacitet att investera i fortsatta utsläppsminskningar.
2. Europaparlamentet framhåller att Kina är världsledande inom vindkraftsteknik, att kinesiska och indiska tillverkare av vindkraftverk hör till de tio största i branschen och att Kina och Taiwan för närvarande tillverkar huvuddelen av de solpaneler som säljs på den internationella marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att främja en miljövänlig utveckling och tillverkning i EU av denna teknik och de nya innovativa tekniska lösningar som krävs för att minska utsläppen av växthusgaser.
3. Europaparlamentet noterar att uppgifter från olika industrisektorer tydligt visar att EU:s nuvarande klimatpolitik, bland annat utsläppshandeln, redan håller på att leda till en utflyttning av produktionen, och parlamentet oroar sig för att högre koldioxidpriser skulle förvärra denna utveckling.

Energipolitiska aspekter

4. Europaparlamentet instämmer med kommissionens och Internationella energiorganets (IEA) antagande att varje fördröjning av investeringar i arbetet med att minska koldioxidutsläppen och i den teknik som behövs för ändamålet leder till högre kostnader i ett senare skede. Parlamentet anser att om vi ska kunna nå det långsiktiga målet om minskningar på mellan 80 och 95 procent för 2050, som återigen har bekräftats av Europeiska rådet den 4 februari 2011, måste EU påskynda sina ansträngningar. Parlamentet välkomnar således kommissionens planer på att utarbeta strategier för att uppnå de långsiktiga målen på det mest kostnadseffektiva och effektiva sättet.
5. Europaparlamentet är djupt oroat över att EU inte kommer att lyckas nå de planerade målen att minska energiförbrukningen med 20 procent jämfört med vad som prognostiseras för 2020 till följd av bristande engagemang och ambitioner från medlemsstaternas och EU:s sida. Parlamentet stöder fullt ut slutsatserna i kommissionens aktuella meddelande "Handlingsplanen för energieffektivitet 2011" och kommissionens meddelande "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050" om att energieffektivitetspolitiken är nyckeln till ytterligare minskningar av koldioxidutsläppen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till anslagen till energieffektivitetsåtgärder, framför allt i fastigheter, fjärrvärme och transporter ökas i den kommande fleråriga finansplanen. Parlamentet beklagar att energieffektivitet inte prioriterades högre när Europeiska rådet diskuterade energiprioriteringar den 4 februari 2011.

6. Europaparlamentet uppmärksammar att det nuvarande 20-procentsmålet bygger på en energimix som i vissa medlemsstater inkluderar kärnenergi. Parlamentet välkomnar kommissionens beslut att låta kärnkraftverken i EU genomgå stresstester så att de nödvändiga åtgärderna kan vidtas för att garantera deras säkerhet. Parlamentet anser att beslutet från vissa medlemsstater att stänga vissa befintliga kärnreaktorer och de ökade investeringarna i byggandet av nya kärnkraftverk skulle kunna leda till att vissa medlemsstater reviderar de nationella åtgärder som vidtagits för att uppnå 20-procentsmålet.
7. Europaparlamentet välkomnar att EU enligt de nyligen framlagda nationella handlingsplanerna för förnybar energi skulle kunna nå ännu längre än till målen för förnybar energi 2020 om handlingsplanerna fullt ut genomförs och finansieringsinstrumenten förbättras. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka detta genomförande och verka för få till stånd en stabil investeringsmiljö under perioden fram till 2020 och efteråt samt en bättre integration av marknaden för förnybar energi. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka det juridiskt bindande målet för förnybar energi efter 2020 och vid behov sätta målet högre.
8. Europaparlamentet kräver att EU arbetar hårdare för att öka den förnybara energins andel av elförsörjningen fram till 2020 samt att EU utarbetar en ram för intelligenta nät för att klara av en alltmer decentraliserad energiproduktion. Parlamentet betonar att detta kräver större investeringar i energiinfrastrukturprojekt.
9. Europaparlamentet konstaterar att på grund av ett antal marknads- och regelhinder är det fortfarande många möjligheter till energisparande som inte utnyttjas i EU. Parlamentet önskar att man anger mål för användningen av förnybara energikällor, att man fastställer produktstandarder för energieffektiva produkter och fordon och att man främjar miljömedveten offentlig upphandling.
10. Europaparlamentet betonar att intelligenta elnät och smarta mätare fyller en viktig funktion när det gäller att integrera el från olika källor, inklusive förnybara källor. Parlamentet välkomnar arbetet om smarta mätare i arbetsgruppen, standardiseringsuppdrag 441 av den 12 mars 2009 till CEN, Cenelec och ETSI för utveckling av en öppen struktur på området för mätinstrument, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett antal rekommendationer och lagstiftningsförslag så snart som möjligt för att de ska kunna utnyttjas fullt ut, med tonvikt på skapande av standarder och de potentiella energibesparingar som smarta mätare erbjuder. Parlamentet upprepar att man bör fastställa ett politiskt mål om att 50 procent av hushållen i Europa ska förse med smarta mätare senast 2015.¹
11. Europaparlamentet betonar att IKT kan förbättra vägtransporter och i stor utsträckning underlätta användningen av säkrare, smartare och mer miljövänliga bilar i Europa. Parlamentet upprepar att man inom ramen för den digitala agendan bör prioritera smarta bilar och smarta vägars miljövänliga potential såväl som forsknings- och utvecklingsprojekt för komponenter avseende fordon till fordon (V2V) och fordon till väg

¹ Europaparlamentets resolution av den 5 maj 2010 om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu (2009/2225(INI)).

(V2R).

12. Europaparlamentet påpekar att i enlighet med vad som betonas i Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 bör intelligenta elnät antas senast 2012.
13. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att anpassa standardiseringen inom IKT till den marknadsmässiga utvecklingen som kräver driftskompatibilitet. Detta kommer att leda till ett snabbare utarbetande av tekniska standarder för eldrivna fordon, intelligenta elnät och smarta mätare och att detta arbete kan slutföras senast 2012.
14. Europaparlamentet noterar att det är nödvändigt att påskynda tillståndsförfarandena för nya och framför allt innovativa och energieffektiva infrastrukturprojekt och hitta nya sätt att finansiera dem på för att EU:s energi- och klimatmål ska kunna uppnås i tid och betonar att nya energiinfrastrukturprojekt måste vara förenliga med EU:s långsiktiga energi- och klimatpolitik.
15. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om att använda outnyttjade medel från europeiska programmet för återuppbyggnad (energiprojekt) för att inrätta ett finansiellt instrument i syfte att främja hållbara energiinitiativ på lokal och regional nivå. Parlamentet efterlyser en noggrann kontroll av detta instrument för att bedöma om denna form av finansiering kan fungera som modell för framtida instrument för att finansiera hållbara investeringar och investeringar som minskar koldioxidutsläppen.

Forsknings- och innovationsaspekter

16. Europaparlamentet påpekar att det politiska målet enligt Europa 2020-strategin om att avsätta 3 procent av BNP till forskning utgörs av privata medel (2 procent) och offentliga utgifter (1 procent). Parlamentet noterar att det fortfarande finns särskilda problem med att uppnå 3-procentsmålet, särskilt när det gäller de privata forskningsanslagen. Parlamentet påpekar att bristen på engagemang när det gäller forskningsfinansiering hindrar utvecklingen av högeffektiv, klimatvänlig energiteknik.
17. Europaparlamentet beklagar att vissa länder utanför EU skaffar sig komparativa konkurrensfördelar genom att subventionera energipriserna och inte tillämpa några restriktioner eller kvoter för koldioxidutsläppen. Parlamentet betonar att dessa länder på grund av de obegränsade och därmed billigare koldioxidutsläppen skulle kunna vara mindre villiga att ansluta sig till ett multilateralt globalt klimatförändringsavtal som syftar till att bekämpa den globala uppvärmningen.

Alternativ och verktyg för att gå längre än 20-procentsmålet

18. Europaparlamentet kräver att man ska tillämpa en allmän princip om att EU ska följa den mest kostnadseffektiva strategin för att minska koldioxidutsläppen och uttalar samtidigt sitt stöd för att lovande former av innovativa teknik samt investeringar i enlighet med EU:s långsiktiga klimatmål sätts in i rätt tid. Parlamentet anser att subsidiaritetsprincipen bör respekteras vid genomförandet av denna allmänna princip.

Energiåtgärder

19. Europaparlamentet kräver att energieffektivitet ska vara prioriteringen i framtida klimatpolitiska åtgärder. Parlamentet noterar att EU enligt kommissionens energifärdplan för 2050 skulle kunna minska sina egna utsläpp med 25 procent eller ännu mer fram till 2050 om EU förverkligar sin nuvarande politik, framför allt genom att uppnå energieffektivitetsmålet på 20 procent senast 2020. Parlamentet anser att enligt kommissionens analys skulle denna minskningsnivå fortfarande vara ett kostnadseffektivt sätt att uppnå det långsiktiga målet på 80–95 procents minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med 1990 års nivåer och att ett mindre ambitiöst tillvägagångssätt skulle leda till betydligt högre kostnader totalt sett under hela tidsperioden.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en effektiv rättslig ram för att se till att medlemsstaterna till fullo fullgör sina åtaganden om energibesparingar senast 2020, genom att införa ett krav på nationella handlingsplaner för energieffektivitet som måste godkännas av kommissionen eller genom att vidta ytterligare åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att underlätta och övervaka genomförandet av de nationella handlingsplanerna samt att vid behov överväga överträdelseförfaranden i händelse av att planerna inte genomförs. Parlamentet påminner i detta sammanhang om Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet¹.
21. Europaparlamentet anser att sektorsanknutna strategier, tillsammans med att industriländerna inför utsläppstak som ska gälla för hela näringslivet, kan bidra till att göra klimatåtgärder förenliga med konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. Parlamentet framhåller vikten av att det antas en helhetsbetonad, horisontell och sektorsanknuten strategi för industriutsläppen, vilket ger mervärde i samband med internationella förhandlingar och europeiska mål för koldioxid.
22. Europaparlamentet betonar att energibesparingar genom ökad energieffektivitet är det mest kostnadseffektiva sättet att ytterligare minska utsläppen av koldioxid och påminner om den outnyttjade potentialen inom områden som byggnaders energiprestanda, särskilt när det gäller befintliga byggnader, transportsektorn (inklusive flygsektorn), offentlig upphandling samt tillverkning av energiintensiva produkter, produktion, omvandling och överföring av energi, däribland fjärrvärme och kylning. Parlamentet upprepar att det är mycket viktigt med konkreta åtgärder inom dessa områden och vill fästa uppmärksamheten på de relevanta förslagen i Bendtsen-betänkandet och Kolarska-Bobińska-betänkandet. Parlamentet yrkar på att åtgärder för energibesparing först och främst måste genomföras på nationell, regional och lokal nivå samt att man vid EU-projekt måste utarbeta en kommunikationsstrategi för att ge utförlig information till såväl företag som konsumenter. Parlamentet understryker den potential som finns i att införa ett system med energibesparingsskyldigheter för energibranschen, såsom föreslås i kommissionens handlingsplan för energieffektivitet, vilket redan har visat sig ha positiv inverkan i vissa medlemsstater.
23. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten mot den energibesparingspotential som små

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0485.

och medelstora företag har, eftersom endast upp till 24 procent av Europas små och medelstora företag i dag aktivt vidtar åtgärder för att minska sin miljöpåverkan. Parlamentet betonar att samtidigt som det finns minst en ekonomisk konsult tillgänglig för alla små och medelstora företag så finns det ingen sådan rådgivning för energibesparing och energieffektivitet. Små och medelstora företag skulle således behöva hjälp av en sakkunnig person även på området miljö och energi.

24. Europaparlamentet påpekar att närmare 8 miljarder euro av de EU-medel som är tillgängliga för energieffektivitet inte utnyttjas, enligt uppgift från kommissionen. Parlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att underlätta och främja användningen av strukturfonder för energirelaterade renoveringar av byggnader och ser fram emot konkreta initiativ, inbegripet finansieringsbestämmelser.
25. Europaparlamentet betonar att strängare klimatmål i EU skulle kräva betydligt större insatser och investeringar i utveckling och snabb spridning av hållbar och koldioxidsnål teknik, smarta nät och energirelaterad forskning. Parlamentet anser att SET-planen bör garanteras adekvat finansiering efter 2013. Parlamentet betonar att en energistrategi med ambitionen att uppnå klimatmål över 20 procent måste bygga på alla former av miljövänlig energiteknik.
26. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har fastställt ett investeringsbehov på 1 000 miljarder euro i elproduktionskapacitet och för att uppgradera EU:s infrastruktur för energiöverföring och energidistribution till 2020, vilket huvudsakligen ska finansieras genom energiavgifter. Parlamentet vill att dessa investeringar görs både i syfte att slutligen förverkliga en sammanlänkad inre energimarknad som ska trygga energiförsörjningen och förbättra integreringen av förnybar energi inom det europeiska energisystemet, samtidigt som man tar hänsyn till varje lands särskilda energimix, förbättrar energieffektiviteten och gör det möjligt för konsumenterna att dra nytta av nya former av teknik. Parlamentet betonar behovet av att medlemsstaterna sammanlänkar sina elnät, i syfte att fullt ut utnyttja de stora investeringarna som görs i ett antal länder, framför allt i förnybar energi.

Industripolitiska åtgärder

27. Europaparlamentet efterlyser att EU:s utsläppshandelssystem leder till såväl långsiktig investeringssäkerhet som tillgång till flexibla mekanismer i händelse av ekonomiska nedgångar (till exempel för att undvika ett överutbud).
28. Europaparlamentet anser att en integrering av sektorsanknutna strategier i EU:s utsläppshandelssystem skulle öka den totala ekonomiska effektiviteten i alla deltagande länder. Parlamentet betonar att det är värt att överväga fördelarna med att utöka sektorsanknutna strategier så att de omfattar ytterligare sektorer och länder.
29. Europaparlamentet inser att teknik för avskiljning och lagring av koldioxid får en allt större betydelse, som en övergångsteknik på vägen mot en långsiktig energiförsörjning utan fossila bränslen, för att minska koldioxidutsläppen, inte bara inom energisektorn. Samtidigt noterar parlamentet att investeringar i avskiljning och lagring av koldioxid skulle kräva betydligt högre koldioxidpriser jämfört med dagens nivåer för att löna sig.

Parlamentet betonar att en omfattande bedömning av möjliga projekt för avskiljning och lagring av koldioxid kräver acceptans från samhällets sida. Parlamentet framhåller att enligt IEA:s färdplan för avskiljning och lagring av koldioxid kommer hälften av alla projekt för avskiljning och lagring av koldioxid att finnas inom den industriella tillverkningssektorn år 2030 och påpekar att nya gaskraftverk får börja byggas endast om de uppfyller de kriterier som enligt klimat- och energipaketets föreskrifter om koldioxidavskiljning och lagring i enlighet med CCS-teknik ska uppfyllas för att man ska få börja bygga gaseldade kraftverk. Parlamentet påpekar att genomförandet av denna teknik inte bör minska konkurrenskraften hos den europeiska branschen.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart ge förslag på hur EU på bästa sätt kan komplettera sina åtgärder för att begränsa klimatförändringarna genom insatser för att minska andra gaser än koldioxid, till exempel HFC, som är den snabbast ökande föroreningen världen över, och HFC23. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja initiativ som syftar till att inbegripa produktion av HFC i Montrealprotokollet och att sluta bilaterala avtal med tredjeländer för att minska skadeverkningarna av HFC23, i syfte att minska utsläppen av andra gaser än koldioxid och begränsa skadeverkningarna av HFC23. Detta bör ske på ett kostnadseffektivt sätt med ett offentligt prissystem som är lägre än de nuvarande koldioxidpriserna.
31. Europaparlamentet noterar att kärnkraften bidrar till att minska utsläppen av koldioxid samt att en stängning av de kärnkraftverk som är i bruk i EU skulle medföra en ökning av utsläppen med 50 procent.
32. Europaparlamentet konstaterar att CCS-tekniken, med beaktande av stenkolets och brunkolets framtida användning, inte bör betraktas som det enda möjliga sättet för fortsatt kolanvändning i EU. Alternativa, renare koltekniker bör också utvecklas och införas.

Forsknings- och innovationsåtgärder

33. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga våra partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar utan att förlora konkurrenskraft och arbetstillfällen. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att Europa föregår med gott exempel genom att avsevärt öka sina anslag till forskning om klimatvänlig och energieffektiv industriteknik inom ramprogrammet för forskning och innovation, vilket bör harmoniseras på lämpligt sätt med den strategiska energiteknik som anges i SET-planen. Parlamentet betonar behovet av att EU intar en ledande roll i forskningen om klimat och energieffektiv teknik, och inom detta område utvecklar ett nära vetenskapligt samarbete med internationella parter, särskilt BRIK-länderna och Förenta staterna.
34. Europaparlamentet understryker den potential som finns inom jordbruket för att avsevärt bidra till att bekämpa klimatförändringarna, framför allt den potential som finns i att använda restprodukter från jordbruket i produktionen av hållbar energi, vilket kan ge jordbrukarna ytterligare intäkter. Parlamentet anser att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör vara ett verktyg för att hjälpa medlemsstaterna att nå miljö- och klimatförändringsmål och att den bör bidra till att jordbrukarna kan ta till vara fördelarna

med grön tillväxt. Parlamentet anser att det gröna inslaget i den gemensamma jordbrukspolitiken måste vara en del av direktstödet i den första pelaren, för att man ska undvika komplicerade administrativa förfaranden, se till att jordbrukarna ges incitament att göra miljömässiga åtaganden och garantera likvärdigt genomförande i alla medlemsstater.

35. Europaparlamentet fäster stor vikt vid samordning mellan de europeiska systemen för patenterbarhet inom områdena för energisparande och förnybara energikällor, i syfte att underlätta åtkomsten till värdefull immateriell egendom som förblir outnyttjad. Parlamentet understryker behovet av att aktivera det planerade europeiska patentet, främst inom områdena för energisparande och förnybara energikällor.
36. Europaparlamentet betonar behovet av att begränsa koldioxidutsläppen inom transportsektorn genom standardiserade europeiska infrastrukturer för eldrivna fordon och ökade incitament för hållbara, andra generationens drivmedel, som ett alternativ till fossila bränslen.
37. Europaparlamentet anser att sektorsanknutna strategier, tillsammans med att industriländerna inför utsläppstak som ska gälla för hela näringslivet, även skulle kunna vara en del av den internationella ramen för klimatåtgärder efter 2012, genom att de underlättar övergången till ett utsläppsnålt samhälle och banar vägen för en global koldioxidmarknad.
38. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att inrikta klimatpolitiken på långsiktiga mål och stöder förslaget om mål på medellång sikt, till exempel till 2030. Parlamentet är övertygat om att realistiska mål på medellång och lång sikt ger tydligare incitament för investerare att satsa på hållbara investeringar. Högre målsättningar inom den nuvarande ramen för 2020 skulle kunna vara alltför ambitiösa ur investeringssynvinkel.

Fördelar och konsekvenser

39. Europaparlamentet noterar att enligt kommissionens bedömning skulle ett högre utsläppsmål leda till en minskning av importen av olja och gas med upp till 40 miljarder euro till 2020 om oljepriset antas vara 88 US-dollar per fat 2020. Parlamentet välkomnar att EU:s beroende av importerad energi därmed skulle kunna minska med upp till 56 procent.
40. Europaparlamentet noterar att även om en skärpning av minskningsmålet inom utsläppshandeln skulle vara ett incitament till att utveckla tekniker med låga koldioxidutsläpp, skulle det leda till ytterligare öknings av elpriserna och således också leda till högre elkostnader om de inte åtföljdes av ambitiösa energieffektivitetsåtgärder, vilket skulle vara ett stort bekymmer för industrin i EU och för konsumenterna. Parlamentet anser att den senaste Eurobarometerundersökningen visar att stabila och säkra energipriser är av stort intresse för allmänheten och påpekar att direktivet om utsläppshandel ger medlemsstaterna rätt att med hjälp av statligt stöd kompensera elintensiva industrier för högre elpriser.
41. Europaparlamentet understryker att innovation och ökade investeringar som resultat av

övergången till en hållbar ekonomi skulle innebära en potentiell ökning av EU:s konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar att när det gäller internationell konkurrenskraft skulle mer omfattande åtgärder för begränsning från EU:s sida skapa kostnadsfördelar för EU:s internationella konkurrenter och samtidigt leda till konkurrensmarginaler för EU-företag inom området för klimatteknik. Parlamentet anser att om EU:s konkurrenter undertecknar ett internationellt avtal skulle det innebära att de ger upp kostnadsfördelarna, medan EU:s konkurrensmarginall troligen inte skulle påverkas.

42. Europaparlamentet betonar att klimatvänlig innovation i Europa är en förutsättning för att behålla en stark ställning på en snabbt växande global marknad för koldioxidsnål teknik och att detta skulle göra EU mer konkurrenskraftigt gentemot större marknadsaktörer. Parlamentet framhåller att resultaten av innovationer måste kunna spridas på marknaden och kommersialiseras inom EU och därför bör lämpliga finansiella instrument göras tillgängliga för att stödja introduktionen av framgångsrika tekniker på EU-marknaden. Parlamentet varnar för riskerna med ”läckage av gröna arbetstillfällen” eftersom förseningar i skapandet av en hållbar europeisk ekonomi för alla gör att investeringar och arbetstillfällen inom gröna sektorer försvinner till andra regioner.
43. Europaparlamentet konstaterar att trots en tillfällig nedgång i energiförbrukningen under 2009 kommer mer energi att utnyttjas i framtiden när medlemsstaternas ekonomier återhämtar sig, så beroendet av energiimport kommer att fortsätta öka.
44. Europaparlamentet oroar sig för att det redan håller på att ske en förskjutning från Europa till andra delar av världen när det gäller innovation inom hållbar teknik som kan förvandla Europa till en nettoimportör av sådan teknik samt relaterade slutprodukter. Parlamentet uppger att enligt aktuella undersökningar är 24 av de 50 ledande företagen inom ren teknik baserade i Asien, 22 i Förenta staterna, 3 i Europa och 1 i Kanada. Parlamentet betonar att enligt Ernst & Youngs mätning för 2010 är Kina och Förenta staterna de mest attraktiva regionerna i världen för utveckling av förnybara energikällor.
45. Europaparlamentet noterar att EU bör investera mer i energieffektivitet som stärker de lokala ekonomierna genom att stödja lokala arbetstillfällen som inte kan försvinna till tredjeländer med lägre produktionskostnader.
46. Europaparlamentet inser att övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp får effekt på arbetstillfällen och konkurrenskraft när EU blir globalt ledande inom förnybara energiteknik och energieffektiva produkter och tjänster.

Bedömning av risken för koldioxidläckage

47. Europaparlamentet betonar att EU:s politik för att minska effekterna av klimatförändringarna är effektiv när det gäller att främja en omställning av produktionssystemen till grönare teknik, men påpekar att den, om den genomförs

ensidigt, kan få en sämre miljöeffekt på grund av koldioxidläckage¹.

48. Europaparlamentet påpekar att enligt förslaget till bestämmelser om riktmärken måste en betydande andel av utsläppsrätterna fortfarande köpas av de industrianläggningar som inte kommer att uppfylla riktmärkena, vilket ger upphov till betydande kostnader för de EU-företag som är utsatta för internationell konkurrens till skillnad från deras globala konkurrenter. Parlamentet noterar att företagen tack vare det flexibla utsläppshandelssystemet kommer att kunna föra över outnyttjade utsläppsrätter från den andra till den tredje fasen.
49. Europaparlamentet anser att riktmärken för utsläppshandeln också måste ta hänsyn till vilka energikällor som finns tillgängliga i en medlemsstat och tillåta ändringar efter hand som källorna blandas och förändras.
50. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte tar tillräcklig hänsyn till de ytterligare effekterna på elpriserna i sina antaganden om koldioxidläckage. Parlamentet betonar att 40 procent av elektriciteten i EU används av industrin, som i hög grad påverkas av eventuella ökningarna av koldioxidpriset eftersom elbranschen tar ut kostnaderna för dessa. Parlamentet framhåller emellertid att medlemsstaterna inom ramen för stödordningarna kan minska effekten genom att utnyttja intäkterna från handeln med utsläppsrätter.
51. Europaparlamentet betonar att det inte finns en enstaka lösning för de industrisektorer som är känsliga för koldioxidläckage och att produktens art och marknadens struktur är avgörande kriterier för att välja mellan de tillgängliga verktygen (fri tilldelning av utsläppsrätter, statligt stöd eller gränsjusteringar).
52. Europaparlamentet noterar att prognoserna för koldioxidmarknaden 2020 varierar avsevärt enligt kommissionens beräkningar i dess meddelande i maj 2010, vilka gjorts under antagandet att de inhemska utsläppen minskar med 30 procent och uppmanar därför kommissionen att lägga fram en ny riskbedömning för koldioxidläckage, där det tas hänsyn till sådana scenarier.

Ytterligare möjligheter och utmaningar

53. Europaparlamentet anser att eventuella förändrade arbetskrafts- och energikostnader till följd av EU:s klimatpolitik inte borde leda till social dumpning eller koldioxidläckage och uppmanar kommissionen att analysera alla sådana risker. Parlamentet uppmanar därför även andra industriländer eller utvecklingsländer att åta sig att göra lämpliga eller jämförbara ansträngningar.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dels stödja åtgärder för att hantera de krav som ställs på arbetsmarknaden i och med övergången till ett koldioxidsnålt näringsliv, dels stödja omstruktureringsåtgärder för den arbetskraft som står till förfogande inom de nya sektorerna.

¹ Slutsats från en studie av den 3 mars 2011 av Europa-Medelhavscentrumet för klimatförändringen om makroekonomiska konsekvenser av EU:s politik för att minska effekterna av klimatförändringen bortom 20-procentsmålet ("Macroeconomic impact of EU mitigation policies beyond the 20% target").

55. Europaparlamentet anser att medlen från Sammanhållningsfonden måste användas effektivare för att främja förnybara energiformer, energisparande och koldioxidsnål energiteknik.
56. Europaparlamentet betonar att ökning av koldioxidpriserna kommer att leda till ytterligare ökning av elkostnaderna. Parlamentet konstaterar att varje ökning på 1 euro av koldioxidpriserna leder till över 2 miljarder euro i merkostnader för samhället i form av elkostnader, varav industrin svarar för 40 procent. Parlamentet uppmanar kommissionen att samråda med alla berörda parter i syfte att föreslå anpassade lösningar som inte snedvrider konkurrensen.
57. Europaparlamentet betonar att tvågradersmålet enligt IEA:s World Energy Outlook 2010 endast kan uppnås om dagens åtagande genomförs med kraft fram till år 2020 och att man därefter vidtar mycket mer kraftfulla åtgärder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och (Europeiska) rådet att arbeta för ett snabbare och internationellt samordnat avskaffande av stödet till fossila bränslen, som G20 kommit överens om, och att lägga fram motsvarande förslag på EU-nivå.
58. Europaparlamentet erinrar i detta sammanhang om kommissionens meddelande om Europa 2020-strategin, där man uppmanar till en överflyttning av skattebördan från arbete till energi. Parlamentet välkomnar förslaget i den årliga tillväxtöversikten om att anpassa EU:s ramar för energibeskattnings så att de speglar EU:s energi- och klimatmål.
59. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att import från länder med mindre rigorösa koldioxidrestriktioner är den främsta orsaken till att de konsumtionsrelaterade koldioxidutsläppen i EU ökade med 47 procent mellan 1990 och 2006. Parlamentet noterar emellertid att detta har skett fullkomligt oberoende av EU:s klimatpolitik i allmänhet och EU:s utsläppshandelssystem i synnerhet men uppmanar dock kommissionen att bedöma om dessa trender fortsatt efter 2006.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta följande praktiska åtgärder:
- Bedöma hur inhemska strategier för utsläppningsminskning påverkar sysselsättningen, också när det gäller sysselsättningsmöjligheter, samt främja ökade kunskaper om låga koldioxidutsläpp, tillgodose behoven av omskolning och kompetenshöjning i energirelaterade frågor samt utbildning och yrkesutbildning, framför allt för små och medelstora företag.
 - Undersöka i vilken utsträckning medlemsstaterna fullgör sitt åtagande att använda minst 50 procent av sina auktionsintäkter till begränsnings- och anpassningsåtgärder samt föreslå åtgärder vid behov.
 - Analysera hur EU:s höjda mål för utsläppsminskning påverkar medlemsstaterna, i enlighet med rådets (miljö) slutsatser av den 14 mars 2011.
 - Tillhandahålla lämplig finansiering för SET-planen.
 - Främja en effektiv användning av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden i medlemsstaterna, särskilt när det gäller åtgärder för att främja effektiv energianvändning, och samtidigt ta full hänsyn till principen om att sådana investeringar måste vara regionala och minska att minska ekonomiska och sociala olikheter inom EU.
 - Införa innovativa finansieringsmekanismer (exempelvis roterande system).

- Anslå ytterligare medel till svagare och missgynnade regioner för åtgärder inom sektorer som inte omfattas av utsläppshandeln (bygg- och transportbranschen samt jordbruket).
- Prioritera klimat- och energiforskning i det åttonde ramprogrammet för forskning, också forskning kring energieffektivitet samt kring orsakerna till klimatförändringarna och hur man kan anpassa sig till dem.
- Undersöka vilken inverkan ett ensidigt initiativ från EU:s sida att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent skulle kunna få på andra länders beredvillighet att ansluta sig till ett internationellt avtal.
- Undersöka de potentiella konsekvenserna i form av läckage av ”gröna jobb” och lägre investeringar och konkurrenskraft inom gröna sektorer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 38 -: 4 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Henri Weber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Vladko Todorov Panayotov, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Alexandra Thein

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	24.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 44 -: 14 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnock, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Matthias Groote, Riikka Manner, Marisa Matias, Judith A. Merkies, James Nicholson, Marit Paulsen, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos